

**SVENSKA
CANADA-TIDNINGEN**
735 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE 29 011

PRENUMERATIONSavgifter

I Canada:

Helt år i försk. \$2.00
Halvt år i försk. \$1.50
4 mån i försk. \$1.00

I U.S.A. och Sverige:

Helt år i försk. \$3.00
Halvt år i försk. \$2.50
4 mån i försk. \$1.50

Enligt Canadas lag är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager den samma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. De eder prenumerations-tid är utöppen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bestånd och en underrättelse utgivaren därom, vad den tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för den samma. Helt personen, som mottager den icke gör det.

Ikke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återändas ej, såvida ej porto märklutet.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen att till oss uppge namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro urettsänta att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money order", "express order" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste bifogas av 15 cents för exchange. Kvitto erkännes genom ändring av datum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tilländas prenumeranten, tills dess är uppsagd och betalning efter \$2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och förändelser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ord"-bidrag og polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER
på begäran. Efterfrågningar (3 ggr.) \$1.50. Dubbandsom med ram och kors ej överstigande 3 tum \$1.50. Förlovsannonser, önskas, lediga platser m.m. 75c. per gång för utrymme icke överstigande 1 tum. Omfattande kyrknotiser och meddelanden om krets-möten, speciella missionsmöten, årsmöten o. dyl. 75 cents per tum. Dylik annonsering införes endast mot förut insänd likvid.

Mera om poolen.

Herr redaktör,

Anhåller värdsamt om plats för nedanstående i eder ärade tidning.

Vi ha så många här i distriktet, som diskutera vete-poolen, för vilken storkaxarna ivra. Jag och största delen av farmarna här på platsen skrev dock ej under kontraktet för året, ty då äro vi sålda. Vi kunde icke undvika att göra profit och ocker för de maktägande herrarna, om vi skrivit under. Giv oss goda paper på, att vi få ett bestämt pris, så vore allt bra. Det billigast vi då kunna tänka på är 70 a 75 cents per bushel för att kunna täcka de dryga utgifterna. Eljest — bort med syltgubbarna och det genast ändå. Första betalningen bör vara 70 a 75 cents för nummer 1 eller nummer 2 med årlig gradering och inte som nu är fallet, att elevatormännen på landsortens magasin skola ge en grad lägre än privatbolagens män ge, och från 1 till 6 a 7 bushels mindre vikt. Vad är sådant för konst. Det är väl ej för mycket, att man begär, att de, som arbetar för poolen, skola vara rättvisa och justa. Vill man presentera något till någon olagligt, säger man. Varför då så gör det av egna medel och slösa billioner i pengar på ej av andras. Så har ni heder krigsvapen, som äro olagliga av, vad ni gör och ej som nu att bruka? Vad skall man för övrigt med vapen till, när kri-

Självt hade jag liten eller ingen skörd i år. Först tog haglet sin del och det lilla som blev kvar rutnade ned. Vi hade knappt nog till kreaturen.

En annan sak, som jag förundrat över mig är, att man vill ha farmare till elevatormän. För det första skola de se till, att de själva få så mycket som möjligt av det hela och sedan om sina släktingar och bekanta runt omkring i bygden. Den som då ej kommer in i denna samling, har att taga vad han får. Orättvisan florerar och kommer till uttryck på många sätt.

Ock så såg jag i förra numret av S. C. T. en artikel av en som skrävade vitt och brett över poolen mot en, som hette Kalle. Det var inget orätt i Kalles tal, men naturligtvis måste han bli angripen av en av de poolgubbar, som ha sådant intresse av att behålla den. Det lät av hans tal, som om poolen vore förmyndare för båda dem som tillhöra densamma och de som stå uteför, när han sade att de spelade bort sitt vete. Men det angick ej honom eller poolen det minsta. Det var ju hans. Men att poolen skulle spela ned farmarens vete, det var det enfaldigaste vi ha hört. Han har kontrakt på det han. Man han var lejd till dräng och ej till husbonde.

Så vill vi ha goda paper, innan vi skriva under någonting. Det blir ju inte så mycket som en burk snus nu en gång. Spekulanterna ha aldrig betalt så litet på ett par tre år, och vad skall det bli, när poolen är i skuld på flera millioner. Var skall man taga detta om ej farmarnas ficka och av deras vete? Det blir inte bättre om vi få en ny nämnd. Det är tomt i kassan. Det hjälper ej mycket att söka skaka en tom säck. Jag börjar allvarligt fundera på, om icke vi, som tillhöra poolen gjorde klokast i att finna på ett sätt att använda alla elevatörer och palats, som man byggt med vårt vete. Ty få vi ej en första betalning på cirka 70 a 75 cents, och det som är över i en eller två poster, få vi ej ett ordentligt kontrakt och god garanti av vederhäftiga män och icke blott av män, som taga munnen full av stora ord, så är det ej mycket lönt att fortsätta. Det går ej längre att farma på tom käft. Det är slut med det nu.

J. A. Sjödin.

Framtiden.

Man sätter stora förhoppningar på talet om avvärning, men de som arbeta i förening med Nationernas Förbund ha ingen makt eller rätt att avvärpa världen. De ha byggt på en falsk grundval. Rätten till ett sådant storverk tillkommer den stora folkmassan. Den närmaste vägen till fred och avvärning är alltså att bearbeta folkmassan för att förstå denna att först, att den äger makten i sina händer. Det är den som blivit missledd att begå de stora dårskaperna, och de som nu arbeta på att kooperera med vapnen, är en modern grupp, som strävar efter att bedrarna den stora massan. Krig är under stor anslutning från ortens befolkning mädagen den 13 april.

Dr. Thomas' Electric Oil
för människor
SEDAN
60 AR DET
POPULÄRA
MEDLET
FÖR
HOSTA,
FÖRKYLNING,
VRICK,
NING, SAR,
SKAVSAR,
LAM RYG,
ETC.
Få den ikta
PRIS
33c.
ÖVERALLT

Tolerans och Takt.

Text: Cal. 1: 8.

Aterigen har Pastor Vikman varit framme och avlagt prov på den brist på tolerans, ur-skillning och självbehärs-kning som i förening med en utpräglad tendens till despotism synes utgöra hans mest framträdande egenskaper.

Vid en konsert, som nyligen hölls i härvarande svenska Lutherska kyrka av den isländska sångaren Herr Sigurd Skagfield, tillät sig publiken att visa sin uppskattning av Herr Skagfields sång genom att applådera. Detta tilltag framkallade Herr Pastorns synnerliga vrede. Ty den Vikmanska uppfattningen i denna fråga kan i korta ord uttryckas sålunda: "Gud har ingenting emot att vi stackars syndiga människor glädjas ibland, i all synnerhet i dessa tryckta tider. För det ändamålet må det vara tillåtet att i en världslig konsert i en kyrka, under förutsättning, att programmet icke är alltför profant. Och om våra hjärtan skulle råka bli alltför överfulla må det även vara tillåtet att ge de översvallande känslorna luft genom att vifta med programmen. Men inga handklappningar. Bort det. Ty då lika hjärtats glädje nått ett otillåtet som syndigt stadium och Guds vrede uppväcks. Och Gud är icke blott en kärlekens Gud utan tillika en mäktig Hämnare som kommer att bestraffa en dylik synd ej mindre på de närvarande än även på deras efterkommande allt in till tredje och fjärde led."

Men publiken applåderade likafullt och överväldigad av helig vrede stod Herr Pastorn upp och bannade det församlade folket. Och när han slutat sitt tal häpnade allt folket över hans förkunnelse.

Det förhåller sig nämligen så, att den svenska Lutherdomen i dess Vikmanska form långt ifrån gillas av alla. Och detta icke blott bland svenskarna. Free Press för den 24 april innehåller också ett omnämnande av det Vikmanska tilltaget, vilket karaktäriseras som "an uncommon incident". Detta är mycket mildt sagt av Free Press, som med en taktfullhet som borde väcka Pastor Vikmans eftertanke, avstår från ytterligare kommentarer, och nöjer sig med att ge en skildring av själva händelsen. Men detta innebär icke, att vi svenskar skola stillatigande svälja denna intolerans med hull och hår, vilket lätt kunde misstäckas därhän, att vi alla fått våra hjärnor så urblekta i den Vikmanska förkunnelsens svavelångor att vi samt och synnerligen gilla hans åsikter.

Jag har visserligen ingen bibel eller kristen uppslagsbok till hands, men jag har ännu en hel del minnen kvar från den fanatiska bibel- och katekesexercis vari jag likt alla andra barn tvingades att deltaga i mitt hemlands skolor. Och såsom en av de få ljusglimtarna erinrar jag mig att Gud icke fäste avseende vid yttre gärningar utan fastmera såge till sinnelaget och hjärtat. Med lovvärd skärpa påpekades det för oss, att varje försök att dölja vårt verkliga, och i stort sett syndiga, sinne bakom en mask av

yttre anständighet, vore att betrakta som skrymteri. Såsom särskilt framstående skrymtare av facket och varnande exempel framhölls herrar Fariseer, vilka lära ha varit fulländade mästare i konsten att dölja sina etiska skavanker. Dock kunde de intet dölja inför Guds allseende öga.

För mig har alltid denna punkt i den kristna moralen syntts vara av oskattbar betydelse och särskilt ägnad till varatagas av den kristna trons apologeter. Det är för mig med djupt beklagande av Herr Skagfields sång ge-syns rymma en enda hjärntorns synnerliga vrede. Ty den Vikmanska uppfattningen i denna fråga kan i korta ord uttryckas sålunda: "Gud har ingenting emot att vi stackars syndiga människor glädjas ibland, i all synnerhet i dessa tryckta tider. För det ändamålet må det vara tillåtet att i en världslig konsert i en kyrka, under förutsättning, att programmet icke är alltför profant. Och om våra hjärtan skulle råka bli alltför överfulla må det även vara tillåtet att ge de översvallande känslorna luft genom att vifta med programmen. Men inga handklappningar. Bort det. Ty då lika hjärtats glädje nått ett otillåtet som syndigt stadium och Guds vrede uppväcks. Och Gud är icke blott en kärlekens Gud utan tillika en mäktig Hämnare som kommer att bestraffa en dylik synd ej mindre på de närvarande än även på deras efterkommande allt in till tredje och fjärde led."

Men publiken applåderade likafullt och överväldigad av helig vrede stod Herr Pastorn upp och bannade det församlade folket. Och när han slutat sitt tal häpnade allt folket över hans förkunnelse. Det förhåller sig nämligen så, att den svenska Lutherdomen i dess Vikmanska form långt ifrån gillas av alla. Och detta icke blott bland svenskarna. Free Press för den 24 april innehåller också ett omnämnande av det Vikmanska tilltaget, vilket karaktäriseras som "an uncommon incident". Detta är mycket mildt sagt av Free Press, som med en taktfullhet som borde väcka Pastor Vikmans eftertanke, avstår från ytterligare kommentarer, och nöjer sig med att ge en skildring av själva händelsen. Men detta innebär icke, att vi svenskar skola stillatigande svälja denna intolerans med hull och hår, vilket lätt kunde misstäckas därhän, att vi alla fått våra hjärnor så urblekta i den Vikmanska förkunnelsens svavelångor att vi samt och synnerligen gilla hans åsikter.

Det inträffade synes ha väckt mycken ond blod och bör lända Pastor Vikman till en varning. Folket är icke till för kyrkans skull, lika litet som vattnet är till för att båtarna skola ha något att flyta på. Kyrkans ställning i våra dagar är icke starkare än att dess tjänare böra akta sig för utmanande handlingar. Den tid är förbi då det mänskliga tros livet lät sig iklädas tvångströja. Religionen är icke utan liv, icke yttre gärningar utan sinnelag. Om Pastor Vikman och andra Guds konsulärer här på jorden — för att använda Pastor Vikmans egen benämning — vinnlade sig litet mera om att föra kyrkan ut bland folket skulle de säkert ha mindre besvär med att få folket in i kyrkan. Men detta låter sig icke uppnås genom intolerans och diktatorfasoner. Det är då fara vort att folket föredrager att sitta hemma och längta efter Gud framför att sitta i kyrkan och längta hem.

Det nu inträffade saknar visserligen icke föredöme. Sålunda vet legenden att berättas om den helige Basilius, att han gick så långt i sin odmjukhet inför Gud att han avsåde sig bruket av sitt förstånd. Men bäste Pastor Vikman, icke alla historiska exempel, om än aldrig så lärorika, mana med nödvändighet till efterföljd.

P. A. Fries.

Duktigt hembiträde.

— Det måste vara ett mycket duktigt hembiträde Johanssons skaffat sig.
— Hur så då?
— Jo, i går morse såg jag henne ute på gatan med fru Johanssons lille goasse, på eftermiddagen var hon nere och luftade fru Johanssons hund, och på kvällen var hon ute med fru Johanssons man!

Från Kamsack, Sask.

Torsdagen den 9 april avled en av distriktets äldste svenskar, mr. Paul Paulson. Han anlände till Kamsack år 1911. Han förvärvade rätt till frihemman, på vilket han kvarlevat till sin nyligen timade död. Begravningen ägde rum under stor anslutning från ortens befolkning mädagen den 13 april.

L. E. S.